

(Nig'iz) makamunda sarkı
Tamlurı Mustafa' nın

[D:]

Ah el mas se — nin yü zü — n gö — re
— n el mas se — nin yü zü — n gö — ren, sa — z ay rı lır mı —
ka — d rin bi — le — — n el ma sim dan men di — l a — l dı —
— m el ma sim dan men di — l a — l dı — — m me — c nun o lur
gö — nü (ve — re — na man a man a ma — — n halim pe — ki ya —
man (aravanesi)
(Son)

Elmas senin yüzün gören
Ayrılır mı kadrin bilen
Elmasından mendil aldım
Mecnun olur gönül veren
Nakarat
Aman aman aman
halin pek yaman

Elmasından hob sesini
Herkes sever edasını
Elmasından medil aldım
Mecnun olur gönül veren
Nakarat

Elmas yüzük taksam sana
Kıyum nişan gelse bana
Hakikatlı bir güzelsin
Aşkın gir koynuna
Nakarat